

Op fra Dybet.

Roman af
Frances Burnett.
Paa Danst ved P. Skovron.

(Fortsat.)

"Grace taber alt for let Modet," erklærede Nektor med en energisk Haandgælse, "og gør saa alle mulige Samheder. Han taler med og om disse Solt, som var de af samme Stof som selv. Han har ikke Spor af Uboldhed; og ja mangler han Selotillid. Han mener det godt, men han er ingen Kestrelshender. Det andet unge Meneste her — Ingenioren — han vilde i ons Sted kunne udrette dobbelt saa meget. Hvad er for Resten din Mæng om det unge Menneske, Høre min?"

"Jeg kan helt godt lide ham," sagde Grace, "han hjælper ofte Grace." Grace trænger virkelig til Støtte," erklærede Barholm i en fortædelig Tone, dog dog han hældede af samme Mæng som jeg — i det mindste ikke saa meget som jeg — idet mindste ikke saa meget som jeg funde onse. Jeg ved angang Gang ikke ret, hvad jeg skal lide op med ham; han har en paafaldende Lyt til at gaa sine egne i Stedet

Fader," sagde Anice, "jeg tror nægt, det er rigtigt, at bøde ham dorför. At jeg er tvært imod overbevist om, at min Hoveder — og det er Grace som mene det alvorligt med en dag, ogsaa maa gaa deres egne Beje."

Barholm læstede Haaret tilbage fra hænden. Hans egen Stævhed trædte fremmangten Gang i Mode i Anice, om at finde, mere skjult.

"Grace er en ung Mand, Høre min," sagde han, "og ikke just nogen anden." Det kan jeg ikke tro," sagde Anice. Hjer min Mening har vi ikke noget at hænde paa hans aandelige Emner. Og der ikke er stærk hos ham, er hans gene. Grace selv er stærkere end du Moder og jeg og vi alle sammen."

En af Anices Gjenbomeligheder var vis Knaphed i hendes træffende Utdæser, hvis overordentlige Stærhed og Styrke paa andre let kunde gjøre vigt af en Karakterfejl. Naar hun gæde paa denne urokkelige jarneude at opponere, saa gjemte Barholm behændig bag den stille Bevidshed, han jo "vidste det bedre", og gav sig ved med.

Da frokosten var endt, rejste han sig over med en Mine som en Mand, har en Opgave at løse. Anice rejste sig lededes og fulgte ham til Kaminen. "Gaa du ud?"

"Jeg vil besøge Joan Lowrie," sagde Grace, "og vi kan ikke høre Tøne. Jeg har andre Besøg at gjøre. Skal gage til Pigen, at du ogsaa vil besøge

Joan Lowrie?" sagde hun betændt. "Ja, hvorfor ikke høre Barn. Jeg mene, at Pigen vil glæde sig, når marker, at vi har Interesse kende."

Efter det, Grace og hans Ven sagde, tilhøjelig til at twile om, at hun vindes paa den Maade," sagde

Nektor trak pa Skuldre. "Høre Barn, dersom vi altid stulde os efter, hvad Grace siger, saa vilde fare vild. Desom du agter ikke paa, at denne Pige kommer til mig fra jeg for, at din Interesse givelse gjorde hende til.

Bar him blevet holdt i Belstand og anstændig opdraget, vilde hun være bleven en snuk ufuldig Pige, som kunde have lidet Lilsyn; som forholdene laa, var hun kommen for at trygle om Raade og — og — om Aandens Helliggjørelse.

"Jeg ved ikke, hvad det med alle Tings Øphav er," fulgte Lise bebrævet. "Jeg hører ikke til de hellige og kan heller ikke fortælle, hvad det skal gjøre godt for. Ingen af dem har gjort mig meget god, dog jeg kom i Ulykke. Joan er heller ikke hellig."

"Hvis du mener dermed, at denne Piges Aand endnu ikke er valket til Troens sande lys, saa gør det mig ondt at høre," sagde Pigen med voksende Salte. "Hvorledes kan vi finde Fred over dette? Hvis du havde holdt fast derpaa, vilde du være bleven sparet for din Synd og din Skænsel. Du mås kære at inde at dette her — han viste paa det lille Barn i hendes Skjod — at dette her er noget meget slemt."

Lise brød ud i en jamrende Hullens og græd som et Barn, der er blevet revset.

(Fortsættes.)

Smed og Smuld.

Vaa Viborg Kirkegaard sat der tidligere hav været en Ligsten med følgende Indskrift:

Herrunder holder min hære Mand,
Han hørte i Livet meget med Sand;
Han holdt mere af Brundevin end Vand,
Og deraf døde min hære Mand.

Guldkommen Virkning og Sundhed folger Brugen af De Wits Little Early Risers, fuldkommen lille Pille. — Apotheker Sjoholm.

En dyd Kone. Manden (i Baarts huse) ved Arnen sad en Pige med et Barn paa Skjodet; og da Pigen hørte Præstens Skrift, sprang hun op og saa paa ham med forvildede øjne. "Hvorfor kan ikke min hære Mand

gjælende i det indre, som Barholm lagde Marke til, da han traadte over Hyttens Dørstæle. Ved Arnen sad en Pige med et Barn paa Skjodet; og da Pigen hørte Præstens Skrift, sprang hun op og saa paa ham med forvildede øjne. "Hvorfor kan ikke min hære Mand

gjælende i det indre, som Barholm lagde Marke til, da han traadte over Hyttens Dørstæle. Ved Arnen sad en Pige med et Barn paa Skjodet; og da Pigen hørte Præstens Skrift, sprang hun op og saa paa ham med forvildede øjne. "Hvorfor kan ikke min hære Mand

gjælende i det indre, som Barholm lagde Marke til, da han traadte over Hyttens Dørstæle. Ved Arnen sad en Pige med et Barn paa Skjodet; og da Pigen hørte Præstens Skrift, sprang hun op og saa paa ham med forvildede øjne. "Hvorfor kan ikke min hære Mand

gjælende i det indre, som Barholm lagde Marke til, da han traadte over Hyttens Dørstæle. Ved Arnen sad en Pige med et Barn paa Skjodet; og da Pigen hørte Præstens Skrift, sprang hun op og saa paa ham med forvildede øjne. "Hvorfor kan ikke min hære Mand

gjælende i det indre, som Barholm lagde Marke til, da han traadte over Hyttens Dørstæle. Ved Arnen sad en Pige med et Barn paa Skjodet; og da Pigen hørte Præstens Skrift, sprang hun op og saa paa ham med forvildede øjne. "Hvorfor kan ikke min hære Mand

gjælende i det indre, som Barholm lagde Marke til, da han traadte over Hyttens Dørstæle. Ved Arnen sad en Pige med et Barn paa Skjodet; og da Pigen hørte Præstens Skrift, sprang hun op og saa paa ham med forvildede øjne. "Hvorfor kan ikke min hære Mand

gjælende i det indre, som Barholm lagde Marke til, da han traadte over Hyttens Dørstæle. Ved Arnen sad en Pige med et Barn paa Skjodet; og da Pigen hørte Præstens Skrift, sprang hun op og saa paa ham med forvildede øjne. "Hvorfor kan ikke min hære Mand

gjælende i det indre, som Barholm lagde Marke til, da han traadte over Hyttens Dørstæle. Ved Arnen sad en Pige med et Barn paa Skjodet; og da Pigen hørte Præstens Skrift, sprang hun op og saa paa ham med forvildede øjne. "Hvorfor kan ikke min hære Mand

gjælende i det indre, som Barholm lagde Marke til, da han traadte over Hyttens Dørstæle. Ved Arnen sad en Pige med et Barn paa Skjodet; og da Pigen hørte Præstens Skrift, sprang hun op og saa paa ham med forvildede øjne. "Hvorfor kan ikke min hære Mand

gjælende i det indre, som Barholm lagde Marke til, da han traadte over Hyttens Dørstæle. Ved Arnen sad en Pige med et Barn paa Skjodet; og da Pigen hørte Præstens Skrift, sprang hun op og saa paa ham med forvildede øjne. "Hvorfor kan ikke min hære Mand

gjælende i det indre, som Barholm lagde Marke til, da han traadte over Hyttens Dørstæle. Ved Arnen sad en Pige med et Barn paa Skjodet; og da Pigen hørte Præstens Skrift, sprang hun op og saa paa ham med forvildede øjne. "Hvorfor kan ikke min hære Mand

gjælende i det indre, som Barholm lagde Marke til, da han traadte over Hyttens Dørstæle. Ved Arnen sad en Pige med et Barn paa Skjodet; og da Pigen hørte Præstens Skrift, sprang hun op og saa paa ham med forvildede øjne. "Hvorfor kan ikke min hære Mand

gjælende i det indre, som Barholm lagde Marke til, da han traadte over Hyttens Dørstæle. Ved Arnen sad en Pige med et Barn paa Skjodet; og da Pigen hørte Præstens Skrift, sprang hun op og saa paa ham med forvildede øjne. "Hvorfor kan ikke min hære Mand

gjælende i det indre, som Barholm lagde Marke til, da han traadte over Hyttens Dørstæle. Ved Arnen sad en Pige med et Barn paa Skjodet; og da Pigen hørte Præstens Skrift, sprang hun op og saa paa ham med forvildede øjne. "Hvorfor kan ikke min hære Mand

gjælende i det indre, som Barholm lagde Marke til, da han traadte over Hyttens Dørstæle. Ved Arnen sad en Pige med et Barn paa Skjodet; og da Pigen hørte Præstens Skrift, sprang hun op og saa paa ham med forvildede øjne. "Hvorfor kan ikke min hære Mand

gjælende i det indre, som Barholm lagde Marke til, da han traadte over Hyttens Dørstæle. Ved Arnen sad en Pige med et Barn paa Skjodet; og da Pigen hørte Præstens Skrift, sprang hun op og saa paa ham med forvildede øjne. "Hvorfor kan ikke min hære Mand

gjælende i det indre, som Barholm lagde Marke til, da han traadte over Hyttens Dørstæle. Ved Arnen sad en Pige med et Barn paa Skjodet; og da Pigen hørte Præstens Skrift, sprang hun op og saa paa ham med forvildede øjne. "Hvorfor kan ikke min hære Mand

gjælende i det indre, som Barholm lagde Marke til, da han traadte over Hyttens Dørstæle. Ved Arnen sad en Pige med et Barn paa Skjodet; og da Pigen hørte Præstens Skrift, sprang hun op og saa paa ham med forvildede øjne. "Hvorfor kan ikke min hære Mand

gjælende i det indre, som Barholm lagde Marke til, da han traadte over Hyttens Dørstæle. Ved Arnen sad en Pige med et Barn paa Skjodet; og da Pigen hørte Præstens Skrift, sprang hun op og saa paa ham med forvildede øjne. "Hvorfor kan ikke min hære Mand

gjælende i det indre, som Barholm lagde Marke til, da han traadte over Hyttens Dørstæle. Ved Arnen sad en Pige med et Barn paa Skjodet; og da Pigen hørte Præstens Skrift, sprang hun op og saa paa ham med forvildede øjne. "Hvorfor kan ikke min hære Mand

gjælende i det indre, som Barholm lagde Marke til, da han traadte over Hyttens Dørstæle. Ved Arnen sad en Pige med et Barn paa Skjodet; og da Pigen hørte Præstens Skrift, sprang hun op og saa paa ham med forvildede øjne. "Hvorfor kan ikke min hære Mand

gjælende i det indre, som Barholm lagde Marke til, da han traadte over Hyttens Dørstæle. Ved Arnen sad en Pige med et Barn paa Skjodet; og da Pigen hørte Præstens Skrift, sprang hun op og saa paa ham med forvildede øjne. "Hvorfor kan ikke min hære Mand

gjælende i det indre, som Barholm lagde Marke til, da han traadte over Hyttens Dørstæle. Ved Arnen sad en Pige med et Barn paa Skjodet; og da Pigen hørte Præstens Skrift, sprang hun op og saa paa ham med forvildede øjne. "Hvorfor kan ikke min hære Mand

gjælende i det indre, som Barholm lagde Marke til, da han traadte over Hyttens Dørstæle. Ved Arnen sad en Pige med et Barn paa Skjodet; og da Pigen hørte Præstens Skrift, sprang hun op og saa paa ham med forvildede øjne. "Hvorfor kan ikke min hære Mand

gjælende i det indre, som Barholm lagde Marke til, da han traadte over Hyttens Dørstæle. Ved Arnen sad en Pige med et Barn paa Skjodet; og da Pigen hørte Præstens Skrift, sprang hun op og saa paa ham med forvildede øjne. "Hvorfor kan ikke min hære Mand

gjælende i det indre, som Barholm lagde Marke til, da han traadte over Hyttens Dørstæle. Ved Arnen sad en Pige med et Barn paa Skjodet; og da Pigen hørte Præstens Skrift, sprang hun op og saa paa ham med forvildede øjne. "Hvorfor kan ikke min hære Mand

gjælende i det indre, som Barholm lagde Marke til, da han traadte over Hyttens Dørstæle. Ved Arnen sad en Pige med et Barn paa Skjodet; og da Pigen hørte Præstens Skrift, sprang hun op og saa paa ham med forvildede øjne. "Hvorfor kan ikke min hære Mand

gjælende i det indre, som Barholm lagde Marke til, da han traadte over Hyttens Dørstæle. Ved Arnen sad en Pige med et Barn paa Skjodet; og da Pigen hørte Præstens Skrift, sprang hun op og saa paa ham med forvildede øjne. "Hvorfor kan ikke min hære Mand

gjælende i det indre, som Barholm lagde Marke til, da han traadte over Hyttens Dørstæle. Ved Arnen sad en Pige med et Barn paa Skjodet; og da Pigen hørte Præstens Skrift, sprang hun op og saa paa ham med forvildede øjne. "Hvorfor kan ikke min hære Mand

gjælende i det indre, som Barholm lagde Marke til, da han traadte over Hyttens Dørstæle. Ved Arnen sad en Pige med et Barn paa Skjodet; og da Pigen hørte Præstens Skrift, sprang hun op og saa paa ham med forvildede øjne. "Hvorfor kan ikke min hære Mand

gjælende i det indre, som Barholm lagde Marke til, da han traadte over Hyttens Dørstæle. Ved Arnen sad en Pige med et Barn paa Skjodet; og da Pigen hørte Præstens Skrift, sprang hun op og saa paa ham med forvildede øjne. "Hvorfor kan ikke min hære Mand

gjælende i det indre, som Barholm lagde Marke til, da han traadte over Hyttens Dørstæle. Ved Arnen sad en Pige med et Barn paa Skjodet; og da Pigen hørte Præstens Skrift, sprang hun op og saa paa ham med forvildede øjne. "Hvorfor kan ikke min hære Mand

gjælende i det indre, som Barholm lagde Marke til, da han traadte over Hyttens Dørstæle. Ved Arnen sad en Pige med et Barn paa Skjodet; og da Pigen hørte Præstens Skrift, sprang hun op og saa paa ham med forvildede øjne. "Hvorfor kan ikke min hære Mand

gjælende i det indre, som Barholm lagde Marke til, da han traadte over Hyttens Dørstæle. Ved Arnen sad en Pige med et Barn paa Skjodet; og da Pigen hørte Præstens Skrift, sprang hun op og saa paa ham med forvildede øjne. "Hvorfor kan ikke min hære Mand

gjælende i det indre, som Barholm lagde Marke til, da han traadte over Hyttens Dørstæle. Ved Arnen sad en Pige med et Barn paa Skjodet; og da Pigen hørte Præstens Skrift, sprang hun op og saa paa ham med forvildede øjne. "Hvorfor kan ikke min hære Mand

gjælende i det indre, som Barholm lagde Marke til, da han traadte over Hyttens Dørstæle. Ved Arnen sad en Pige med et Barn paa Skjodet; og da Pigen hørte Præstens Skrift, sprang hun op og saa paa ham med forvildede øjne. "Hvorfor kan ikke min hære Mand

gjælende i det indre, som Barholm lagde Marke til, da han traadte over Hyttens Dørstæle. Ved Arnen sad en Pige med et Barn paa Skjodet; og da Pigen hørte Præstens Skrift, sprang hun op og saa paa ham med forvildede øjne. "Hvorfor kan ikke min hære Mand

gjælende i det indre, som Barholm lagde Marke til, da han traadte over Hyttens Dørstæle. Ved Arnen sad en Pige med et Barn paa Skjodet; og da Pigen hørte Præstens Skrift, sprang hun op og saa paa ham med forvildede øjne. "Hvorfor kan ikke min hære Mand

gjælende i det indre, som Barholm lagde Marke til, da han traadte over Hyttens Dørstæle. Ved Arnen sad en Pige med et Barn paa Skjodet; og da Pigen hørte Præstens Skrift, sprang hun op og saa paa ham med forvildede øjne. "Hvorfor kan ikke min hære Mand

gjælende i det indre, som Barholm lagde Marke til, da han traadte over Hyttens Dørstæle. Ved Arnen sad en Pige med et Barn paa Skjodet; og da Pigen hørte Præstens Skrift, sprang hun op og saa paa ham med forvildede øjne. "Hvorfor kan ikke min hære Mand

gjælende i det indre, som Barholm lagde Marke til, da han traadte over Hyttens Dørstæle. Ved Arnen sad en Pige med et Barn paa Skjodet; og da Pigen hørte Præstens Skrift, sprang hun op og saa paa ham med forvildede øjne. "Hvorfor kan ikke min hære Mand

gjælende i det indre, som Barholm lagde Marke til, da han traadte over Hyttens Dørstæle. Ved Arnen sad en Pige med et Barn paa Skjodet; og da Pigen hørte Præstens Skrift, sprang hun op og saa paa ham med forvildede øjne. "Hvorfor kan ikke min hære Mand

gjælende i det indre, som Barholm lagde Marke til, da han traadte over Hyttens Dørstæle. Ved Arnen sad en Pige med et Barn paa Skjodet; og da Pigen hørte Præstens Skrift, sprang hun op og saa paa ham med forvildede øjne. "Hvorfor kan ikke min hære Mand

gjælende i det indre, som Barholm lagde Marke til, da han traadte over Hyttens Dørstæle. Ved Arnen sad en Pige med et Barn paa Skjodet; og da Pigen hørte Præstens Skrift, sprang hun op og saa paa ham med forvildede øjne. "Hvorfor kan ikke min hære Mand